

Tot zoolang dus zal CAROL dan geduld moeten oefenen, om redelijke inlichtingen te verkrijgen over de nieuwe wetenschap der zielkunde, die hij niet heeft gevonden, maar die hij bij FREUD in de laatste plaats had moeten zoeken.

Hilversum, 20 Augustus 1917.

B. D. J. VAN DE LINDE.

II.

Ofschoon de opmerkingen van dr. CAROL over psycho-analyse in het geheel niet samenhangen met mijn uiteenzetting van de psycho-analytische methode, zou de redactie toch mij zeer verplichten door het opnemen van de volgende opmerkingen:

1°. Wordt door den schrijver gezegd: „Doel van dit schrijven is dan ook den Freudianen erop te wijzen dat aan de ontleding der aan hun zorgen toevertrouwde zieken een behoorlijke ontleding van hun eigen geest behoorde vooraf te gaan”. Klaarblijkelijk is het den schrijver ontgaan, dat FREUD en zijn volgelingen deze eigen analyse liefst onder leiding van een ervaren collega, met nadruk van hen, die zich aan deze methode willen wijden, wagen. Misschien beschouwt hij dit niet als een „behoorlijke” ontleding. In dit geval is discussie onmogelijk, daar de behandeling der patiënten dan ook niet „behoorlijk” zou kunnen worden. Toch zou het dan belangwekkend zijn de ontleding, die volgens dr. CAROL wel behoorlijk zou zijn, nader uiteengezet te zien.

2°. Beveelt de schrijver den zielsontleders zeer aan „om kennis te nemen van de uitkomsten van het wijsgeerig onderzoek”. De suggestie, die dr. CAROL geeft van eigen filosofische belezenheid, moge gemotiveerd zijn, die van de onkunde der analytici op dit terrein is het zeker niet. Immers kan hij uit het enkele feit, dat zij hun geschriften niet vol klinkende namen zetten, nog niet afleiden, dat zij met de grondslagen der wijsbegeerte en de gedachten der klassieken niet vertrouwd zijn. De generalisatie lijkt mij ongeoorloofd.

3°. Schijnt dr. CAROL niet te beseffen, dat het ook mogelijk is buiten den weg der overgeleverde systemen om, de werkelijkheid te bestudeeren nl. door onmiddellijke ervaring. Mannen met geniale frischheid van blik hebben ook hun rechten, al geven zij de systematici meestal veel last bij het herzien en afronden der stelsels, die zij wel eens wat oneerbiedig door elkaar hebben gegooid.

4°. Wanneer de schrijver van FREUD beweert, dat hij eigenlijk niets nieuws heeft gebracht „voor degenen, die de geesteswetenschappen hebben beoefend” dan zal hij daarmee wellicht de psychologische grondslagen van FREUD'S inzichten bedoelen. Des te geruststellender voor die grondslagen. Maar wat dingen als de psycho-analytische methode, het inzicht in de beteekenis van droomen en dat in de schijnbare toevalligheden betreft — om maar enkele te noemen —, zal het dr. CAROL toch allicht moeielijk vallen, deze uit oudere schrijvers als ouden kost op te diepen en aan te halen.

5°. Ten slotte geloof ik, dat hij bij meer pogen ook nog wel meer redelijkheid in FREUD'S geschriften kan ontdekken, dan uit zijn opmerkingen hierover in het vorig nummer van dit *Tijdschrift* blijkt.

Amsterdam, 20 Augustus 1917.

J. H. VAN DER HOOP.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Verhooging Indische begrooting voor 1917.

Door de regeering is een aanvullingsbegrooting ingediend voor Nederlandsch Indië voor het dienstjaar 1917. Daarbij wordt voorgesteld de tegemoetkoming in de kosten der studie van hen, die worden opgeleid tot officier van gezondheid der 2de klasse bij het leger in Nederlandsch Indië te verhoogen. Thans bedraagt deze tegemoetkoming f 5000.—, maar dit bedrag acht de minister niet meer toereikend. De duur der studie